

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 22. marts 2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPBJ
Sagsnr.: 1603568
Dok. nr.: 42005

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 23. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 327 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jonas Dahl (SF).

Spørgsmål nr. 327:

”Ministeren bedes oplyse, hvor man kan klage til vedrørende rehabilitering i kommunalt regi?”

Svar:

Begrebet rehabilitering bruges i flere forskellige sammenhænge. På sundheds- og ældreområdet anvendes rehabiliteringsbegrebet dels i forbindelse med genoptræning efter sundhedslovens § 140 og dels i forbindelse med rehabiliteringsforløb efter servicelovens § 83 a.

Om klagemuligheder i forhold til genoptræning efter sundhedslovens § 140 kan jeg oplyse følgende:

Styrelsen for Patientsikkerhed behandler klager over den sundhedsfaglige virksomhed, der udøves af autoriserede sundhedspersoner. Klager over sundhedspersoners faglige vurderinger vedrørende patienters genoptræningsbehov, uanset om genoptræningen er leveret i kommunalt eller regionalt regi, kan således indbringes for Styrelsen for Patientsikkerhed, ligesom mangelfuld journalføring og manglende samtykke også kan indbringes herfor.

Ligeledes kan der klages til Styrelsen for Patientsikkerhed over sundhedspersoners faglige virksomhed i forbindelse med udførelsen af genoptræningen, herunder hvorvidt genoptræningsydelsen svarer til almindelig anerkendt faglig standard, og om sundhedspersonen har udvist omhu og samvittighedsfuldhed i forbindelse hermed.

Klager over serviceniveauet, herunder manglende overholdelse af tidsfrist, ventetider og organiseringen af genoptræning, skal rettes til den kommune, der yder genoptræningen.

Om klagemuligheder i forhold til rehabiliteringsforløb efter servicelovens § 83 a kan jeg oplyse følgende:

En afgørelse om et tilbud efter servicelovens § 83 a betyder, at der er tildelt et samlet rehabiliteringsforløb. Afgørelsen om tildeling af et rehabiliteringsforløb kan påklages til Ankestyrelsen, jf. servicelovens § 166. Processen for at klage følger kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Klagen skal indgives til kommunalbestyrelsen, der skal genvurdere sin afgørelse og sende sagen videre til Ankestyrelsen inden 4 uger, hvis den ikke ændrer sin afgørelse ved genvurderingen.

Borgeren skal under rehabiliteringsforløbet have den hjælp, som borgeren har behov for. Hjælpen skal ses som en del af det samlede rehabiliteringsforløb, og der skal ikke træffes særskilt afgørelse herom. Hvis en borger under et rehabiliteringsforløb ansøger om anden hjælp og støtte, skal kommunalbestyrelsen behandle ansøgningen i overensstemmelse med de gældende regler herfor, herunder træffe afgørelse herom. Kommunalbestyrelsen skal også vurdere modtagerens behov for hjælp, hvis modtageren ikke gennemfører rehabiliteringsforløbet. Kommunalbestyrelsens afgørelser herom kan påklages til Ankestyrelsen, jf. servicelovens § 166.

Kommunalbestyrelsens afgørelser om det generelle serviceniveau kan ikke indbringes for anden administrativ klagemyndighed, jf. § 60, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Sådanne afgørelser er derimod omfattet af Statsforvaltningens tilsyn med kommunerne, jf. § 47 i lov om kommunernes styrelse. Tilsynet under Statsforvaltningen kan ikke tage stilling til serviceniveauet, men kun om serviceniveauet lever op til lovgivningens krav. Statsforvaltningen beslutter selv, om der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag, jf. § 49 i lov om kommunernes styrelse.

Klage over tilrettelæggelse af sagsbehandlingen, sagsbehandlingstid, personalets optræden mv. i en kommune kan rettes til borgmesteren, som er den øverste daglige leder af forvaltningen. Klager over disse emner kan også rettes til ombudsmanden.

Klage over faktisk forvaltningsvirksomhed i en kommune rettes tilsvarende til kommunen. Ved faktisk forvaltningsvirksomhed forstås den faktiske gennemførelse af myndighedens opgaver efter den sociale lovgivning, f.eks. hvornår maden bliver bragt ud, eller hvor hjemmehjælperen i det konkrete tilfælde vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt at lade modtageren benytte sig af muligheden for fleksibel hjemmehjælp.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Jens Bjerg Johansen